

Landbruksdepartementet	
Saksnr.: 2003 / 03044 - 137	Doknr.:
Mottatt: 12 MAR 2004	ASRISUR
Saksbeh.: IAA	Ark.: 482
Kopi:	Postnr.:

FITJAR

Det kongelege Landbruksdepartement
Postboks 8007 Dep.

0030 OSLO

Dykkar ref:

Vår ref:
03/00620-2

Sakshandsamar:
Ove Gjerde,

Arkivkode:
V70 &13

Dato:
14.03.2004

Høring - Framlegg til ny lov om skogbruk - Administrativ uttale frå skogbrukssjefen i kommunane Austevoll, Bømlo, Fitjar og Stord.

Dokument:

1. Landbruksdepartementet - Høyringsbrev – Forslag til ny lov om skogbruk, dagsett 04.12.03

Lovforslaget er sendt på høring til m.a. kommunane.

Historikk:

Første lova i Noreg som hadde reglar for skjøtsel og utnytting av skogressursane er frå 1863.

Det er seinare komme ei rekke revisjonar, og dagens lov er frå 1965 - med ein del viktige endringar i 1976, der ein mellom anna fekk styrkja miljøprofilen.

Landbruksdepartementet peikar på fire viktige forhold som no gjer det nødvendig med ny lov om skogbruk:

- Internasjonale tilhøve
- Landbruket endrar struktur og får nye utfordringar
- Endra rammevilkår for skogbruket og omlegging av skogpolitikken
- Krav om betre miljøomsyn

Generelt om lovframlegget:

Tal paragrafar i lovforslaget er i høve til den gamle lova kraftig redusert (frå 58 paragrafar til 21 paragrafar). Lovforslaget legg opp til at departementet kan fastsetja egne føresegner på fleire område.

I så måte gjer Landbruksdepartementet merksam på følgjande i samband med høyringa:

“Lovutkastet omfattar forslag om heimlar for forskrifter for m.a. omsyn til miljø og for forynging av skog. Det er ønskeleg at høyringsinstansane og gjev sitt syn på aktuelt innhald og detaljeringsgrad i slike forskrifter.”

Ein ser det som positivt at prinsippet “fridom under ansvar” blir vidareført, samstundes som miljøaspekta synest å vere godt ivaretekne.

I forslaget er det ikkje med eigen paragraf om omdisponering av skogsmark til andre føremål.

Slike omsyn skal no vurderast gjennom Plan –og bygningslova og gjennom jordlova. Jordlova må etter dette også justerast.

Ein legg til grunn at vern av skogsmark venteleg vil verta godt teke i vare gjennom dei to nemnde lovene. Samstundes vert det på denne måten understreka at skoglova er ei næringslov og ikkje ei areallov.

Skogbrukssjefen sine merknader og kommentar til nokre utvalde paragrafar;

§ 1 Formålsparagrafen.

Framlegget er ei innsnevring av gjeldande lov andsynes det faktum at Stortinget tydeleg har sagt at skogbrukslova framleis skal vere ei næringslov. Næringsaspektet bør kome tydelegare fram i formålsparagrafen, utan at omsynet og ansvaret for miljøet – og friluftslivet blir svekkja.

§ 3 Skogbruksstyresmakt.

Kommunane har i framlegg til ny lov fått stort ansvar og utvida oppgåver som skogbruksstyresmakt. Det er difor heilt avgjerande for at lova skal fungera etter målsettinga, at kommunane har kompetanse og kapasitet til å handsama skogbrukssaker. Primært er det kommunane sitt ansvar å organisera seg slik at dei løyser oppgåvene sine. Overordna styresmakter har likevel moglegheit til å påverka kommunane gjennom rammevilkåra, i dette tilfellet krav om skogbruksfagleg kompetanse og løyvingar til landbruksforvaltninga.

I kriteria for tildeling av rammeløyving som gjeld landbruksforvaltninga i kommunane, er det svært lite som kan førast attende til arbeid med skogbrukssaker. Stortinget uttala i samband med handsaming av Skogmeldinga:

"Den nye skogbruksloven må også viderføre en skogadministrasjon på kommune – og fylkesnivå med en organisasjon og kompetanse som gjør det mulig å følge opp regelverket og de skogpolitiske mål på en god måte regionalt og lokalt".

Underteikna meiner at kriteria for tildeling av midlar til kommunane opp mot arbeidet med skogbrukssaker, ikkje vert fanga opp i utkastet, samt at ressursar til handheving av skogbrukslova kjem svært dårleg fram.

Ein kan ikkje sjå at det som er føreslege, er i samsvar med Stortinget sitt ønskje, og ber Departementet tilføre og synleggjere nok midlar til kommunane til å sikre god forvaltning av skogbrukslova.

§ 4 Skogeigar sitt forvaltaransvar.

Forvaltaransvaret til skogeigar kjem her tydeleg fram, det er bra. Det er og positivt at lovframlegget rettar seg mot skogeigaren og at tilhøve til entreprenørar og andre er av privatrettsleg karakter.

I 2. ledd er det gjort framlegg om at departementet skal ha heimel til å fastsetja eigne føresegner om miljøomsyna knytt til ulike tiltak i skogbruket. Det kan verka positivt ut frå at det ikkje berre er skogeigar som har relevante meiningar om forvaltning av skog – det har også ålmenta.

Det er i samband med ein interessekonflikt mellom skogeigar og samfunnet elles at ei slik føresegn er viktig. Føresegna vil vera ei rettesnor for både partar.

Alternativt til ei detaljert miljøføresegn kan vere ei frivillig sertifisering ved sal av tømmer. Ulempene med ei slik ordning, er mellom anna at den ikkje vil fanga opp all hogst (vedhogst til dømes).

Ei miljøføresegn vil derfor etter underteikna sitt syn, syta for turvande kvalitetssikring og styrkje omdømet til norsk skoglovgjeving og skogforvaltning.

§ 6 Forynging og stell av skog.

I den nye lova er det lagt opp til ei innskjerping av foryngingsplikta. Bakgrunnen er ein negativ aktivitet og innsats innan skogkultur og at det derfor er naudsynt med klare føresegner med heime i lova.

Kravet om foryngingsplikta må sjåast i samanheng med bruk av skogavgift (Skogfond). Skogeigarane hjå oss har lite inneståande skogavgift og kravet til foryngingsplikt kan derfor verta tyngjande for skogeigar og krevjande for kommunane å følgja opp.

Føresegna hadde verka meir logisk dersom lovgjevaren også følgde opp med tilskott til forynging.

Mykje av skogareala i kommunane har ein høg bonitet (over G 17). Ventetid på 5 år for naturleg forynging er lang tid på høg bonitet. Skjermstillingshogst av gran med naturleg forynging er lite aktuelt, planting er einaste aktuelle foryngingsmåte. Slik mark vil raskt verta forringa etter hogst, sjølv med hogst av furu. Ein rår til å endra ventetid til 3 år for høg bonitet. For lågare bonitetar kan fristen godt setjast lenger (t.d. 6 år for middels bonitet, og 10 år for låg bonitet).

Ein vil elles påpeika at ambisjonsnivået i føresegna bør leggjast slik at det sikrar ein god kvalitet og produksjon på framtidsskogen, samstundes som den gjev grunnlag for ei praktisk forvaltning ute i kommunane.

§ 7 Vegbygging i skog.

Det er positivt at ein legg til grunn den nytten vegen får også for anna næringsverksemd knytt til landbrukseigedom. Det vil kunne gje betre heilskapsløysingar og eit rasjonelt vegnett.

§ 8 Hogst og måling.

Etter framlegget er det ikkje lenger forbod mot hogst av ungskog. Så lenge det ligg ei bevisst økonomisk vurdering til grunn frå eigaren, er det heller ikkje trong for eit slikt forbod .

§9 Førebyggande tiltak.

Det er – rett nok med klamme – i lovframlegget 2. ledd lagt til grunn at kommunen kan fastsetja ei tolegrense for beiterykk/skader på skog under forynging. Hjå oss er hjortestamma fleire stader så høg at den gjer stor skade på skogen. Det gjeld spesielt barknaging og feiing på granskog. Ein meiner at dette leddet i lovframlegget må takast med og at det ikkje berre gjeld forynging, men også generelt skade på skog. Praksis syner at det kan vera motsetningar mellom skog- og viltinteresser. Det bør derfor takast med kva for tiltak som kan setjast i gang og kva avvegingar som skal leggjast til grunn mellom denne lovparagrafen og aktuelle føresegner i anna lovverk t.d. viltlova.

§ 12 Verneskog.

Lovframlegget er viktig, sjølv om det med dagens aktivitet i skogbruket er svært liten risiko for skadar i verneskog. Men tilhøva kan endra seg i den nye lova si levetid.

§13 Skogområde med viktige miljøverdiar.

Lova bør ha ein slik paragraf. Men den må praktiserast slik at restriksjonane ikkje blir for sterke. Då må eit anna lovverk nyttast, t.d. naturvernlova.

§ 14 Innbetaling til skogfond.

I lovframlegget nyttar ein omgrepet skogfond - framfor skogavgift. Det er bra - ettersom dette gir ei betre forståing av ordninga slik den er lagt opp til og vert nytta i dag, samt at den fjernar den mistydinga om at dette er ei avgift til staten.

Fondsavsetjinga bør normalt vera vesentleg høgare enn 2 % av bruttoverdien. Det bør derfor vurderast å setja satsen høgare og alternativt kunne dispensera etter søknad, dersom det er urimeleg å krevja innbetaling med ein slik høg sats.

Underteikna vil også nytta høve til å ønskje departementet til lukka med den vidare handsaminga av framlegget til ny skoglov.

Med helsing

Ove Gjerde
Skogbrukssjef

Kopi til:

Austevoll kommune, Landbruk 5392 STOREBØ
Bømlo kommune, Landbrukskontoret 5430 BREMNES